

Міністерство освіти і науки України
Приватний вищий навчальний заклад
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
Факультет журналістики

Кафедра СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

**Методичні рекомендації
щодо організації самостійної роботи
студентів над дисципліною**

«Психологія та соціологія МК»

**для студентів ОР «Магістр»
спеціальності 061 Журналістика
в галузі знань 06 «Журналістика»**

Рівне-2020

Методичні рекомендації щодо організації самостійної роботи студентів спеціальності 061 «Журналістика» в галузі знань 06 «Журналістика» над дисципліною «Психологія та соціологія МК» / Горчикова А.О., Мідріган П.П., – Рівне : МEGУ імені академіка Степана Дем'янчука, 2020. – 20 с.

Розглянуто та схвалено навчально-методичною комісією Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, протокол № 12 від 19.06. 2019 р.

Рекомендовано до друку Вченою радою Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, протокол № 1 від 27.08. 2019 р.

© Горчикова А.О, Мідріган П.П.,2020
© МEGУ, 2020

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	4
Методика організації самостійної роботи студентів при вивченні дисципліни курсу	5
Завдання до самостійної роботи студентів	12
Методи навчання	14
Питання до курсу	14
Список рекомендованої літератури	17

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета дисципліни формування системи знань та вироблення у студентів наукового світогляду, оволодіння глибоким знанням про особистість та групи, соціально-психологічні детермінанти їх становлення та розвитку в сучасній соціокультурі. Засвоєння теоретичних знань про людину, її психологію у зв'язку з соціальним середовищем, а також навичками проведення соціально-психологічних досліджень. Зокрема це – оволодіння навичками проведення психологічних досліджень та ознайомлення із функціями психолога-практика у соціальній сфері: в малих і великих соціальних групах.

Результати навчання за дисципліною та їх співвідношення із програмними результатами навчання.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент знати:

- ✓ особливості соціального мислення (розвиток Я-концепції в соціокультурі);
- ✓ соціальні переконання та судження;
- ✓ особливості поведінки та установок, конформізму, впливів групи;
- ✓ особливості соціальних феноменів агресії та альтруїзму;
- ✓ особливості соціальних впливів (стать, гендер та культура).

уміти:

- ✓ створювати лабораторні ситуації, які імітують досліджувані феномени повсякденного життя;
- ✓ обирати ефективні умови проведення соціально-психологічних досліджень;
- ✓ формувати репрезентативні виборки для опитувань, при цьому правильно обирати величину виборки, чітко визначати послі-довність і специфіку формулювання запитань в опитуваль-никах;

✓ модифікувати окремі опитувальники з врахуванням особливостей соціокультурної ситуації, в якій проводиться дослідження.

МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Сутність, значення і основні завдання самостійної роботи. Види самостійних робіт. Вимоги до організації самостійної роботи.

Самостійна робота студента (СРС) - це форма організації навчального процесу, при якій заплановані завдання виконуються студентом під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі та має становити не менше 50% часу, передбаченого для виконання основної освітньої програми, з урахування рекомендацій Міністерства освіти і науки України щодо кількості годин аудиторних занять на тиждень (не менше 1/3 і не більше 2/3 загального обсягу навчального часу, відведеного для вивчення конкретної дисципліни). СРС є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом під час позааудиторної навчальної роботи.

Метою СРС є засвоєння в повному обсязі навчальної програми та послідовне формування самостійності як риси характеру, що відіграє суттєву роль у формуванні сучасної моделі фахівця вищої кваліфікації.

для освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр:

а) систематичність та активність роботи на семінарських (практичних, лабораторних) заняттях; б) виконання завдань для самостійного опрацювання; в) виконання модульних (контрольних) завдань;

для освітньо-кваліфікаційного рівня магістр:

а) перевірка науково-теоретичної підготовки
б) перевірка виконання індивідуальних практичних завдань.

Зміст самостійної роботи студента у форматі конкретної дисципліни визначається навчальною програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача. Вимоги до змісту курсової, кваліфікаційної, дипломної, магістерської роботи визначаються кафедрою відповідно до ОКХ, з урахуванням освітньо-професійної програми підготовки бакалавра, спеціаліста, магістра.

Типи та види самостійних робіт. Проблема організації самостійної роботи студентів існувала завжди (відображена ще в працях Сократа, Демокріта, Ж.-Ж.Руссо, Я.А.Коменського, К.Ушинського, М.Скаткіна, М.Данилова та ін.) і постійно хвилює викладачів вищої школи, оскільки глибокі міцні знання й стійкі вміння можуть набуватися студентами тільки в результаті самостійної. Проте на сьогоднішній день проблема класифікації видів, типів самостійних робіт остаточно не вирішена. Не існує єдиної думки науковців щодо цього. Деякі з авторів виділяють у своїх дослідженнях види, інші – типи самостійних робіт студентів.

Найбільш відповідною до завдань вищої школи можна вважати класифікацію *типів самостійних робіт* П.Підкасистого: відтворюючі самостійні роботи за зразком; реконструктивно-варіативні; евристичні; творчі (дослідницькі).

Види самостійної роботи студентів - це самостійна робота, що забезпечує підготовку до поточних аудиторних занять; пошуково-аналітична робота; наукова робота; стажування на підприємствах і в організаціях, педагогічна практика.

У науково-педагогічній літературі існує і така класифікація видів самостійних робіт [4; 16; 21]:

❖ набуття нових знань і оволодіння уміннями самостійно застосовувати знання у процесі роботи з навчальною літературою, організації спостережень, експериментів, виконання аналізу формул і графіків, роботи з роздавальним матеріалом;

❖ закріплення й уточнення знань під час роботи з підручником, при розв'язуванні задач, перегляді навчальних фільмів;

❖ формування уміння застосовувати знання на практиці у процесі розв'язування задач, креслення схем тощо; – формування умінь і навичок практичного характеру у процесі розв'язування задач, виконання лабораторних робіт практичного характеру;

❖ формування творчих умінь і навичок при проведенні експериментів з елементами дослідження, виконанні завдань із технічного моделювання і конструювання, розв'язуванні задач, що вимагають комплексного застосування знань.

Залежно від місця проведення виділяють два види самостійної роботи студентів :

➤ аудиторна самостійна робота (здійснюється під безпосереднім керівництвом викладача на лекціях, семінарських і практичних заняттях);

➤ позааудиторна самостійна робота студентів (підготовка до занять, написання рефератів, виконання курсових і дипломних робіт тощо).

За *обов'язковістю виконання студентом* завдань виділяють три групи самостійних робіт у формах навчання :

➤ обов'язкова – передбачена навчальними дисциплінами і робочими програмами (це виконання традиційних домашніх завдань, написання і захист курсових, дипломних і магістерських робіт, а також ті види завдань, які студенти самостійно виконують під час навчальної, виробничої і переддипломної практик);

➤ бажана – наукова й дослідницька робота студентів у вищому навчальному закладі передбачає самостійне проведення досліджень, збирання й аналіз наукової інформації; до цієї ж категорії належать аудиторні заняття, участь у роботі наукового студентського товариства (гуртки, конференції, підготовка доповідей, тез, статей);

➤ добровільна – робота в позааудиторний час (участь у внутрікафедральних, міжкафедральних, міжфакультетських, міжвузівських і всеукраїнських олімпіадах, вікторинах, конкурсах тощо).

За *видами діяльності* самостійну роботу студентів поділяють на навчально-пізнавальну (через мислення, синтез, аналіз тощо) і професійну (певні конкретні дії студента, що їх виконують спеціалісти в умовах виробництва).

У своїх дослідженнях науковці [38] також розглядають:

– репродуктивні самостійні роботи студентів (опрацювання лекційного матеріалу, вивчення нового матеріалу за вказаним джерелом інформації, використання теоретичного матеріалу для розв’язання задач за алгоритмом тощо);

– частково-творчі самостійні роботи (вивчення або використання матеріалу за поданими питаннями, підготовка до практичної або лабораторної роботи, розв’язання задач тощо);

– творчі самостійні роботи (ознайомлення з додатковою інформацією з теми лекції, підготовка доповіді, наукових повідомлень, рефератів, переклад спеціальної літератури, розв’язання задач нестандартними методами, виконання курсових, дипломних і магістерських робіт тощо).

Форми самостійної роботи з навчальної дисципліни для студентів є різні та визначаються робочою навчальною програмою, залежно від мети, завдань та змісту навчальної дисципліни, специфікою спеціальності і, зокрема:

• опрацювання теоретичних засад прослуханого лекційного матеріалу;

• вивчення окремих тем або питань, що передбачені для самостійного опрацювання;

• переклад текстів встановлених обсягів з однієї мови на іншу;

• виконання домашніх завдань;

• підготовка до семінарських, практичних (лабораторних) занять;

- підготовка до контрольних робіт та інших форм поточного контролю
- систематика вивченого матеріалу курсу перед написанням модулів та іспитом;
- відпрацювання тренінгових програм (завдань) з навчальних дисциплін;
- виконання індивідуальних завдань (написання реферату за заданою проблематикою; підготовка критичного есе на статті зарубіжних і вітчизняних авторів за визначеною тематикою; пошук (підбір) та огляд літературних джерел за заданою проблематикою курсу; аналітичний розгляд наукової публікації;
- написання курсової роботи; написання дипломної роботи тощо).

Мотивація студентів до самостійної роботи. Методи стимулювання мотивації до самостійної роботи студентів в процесі вивчення психології. Діагностика знань.

Низку вимог до організації самостійної роботи студентів, особливо майбутніх учителів, що сприяє підвищенню результативності навчання, розвиває довільну увагу студентів, формує в них здатність міркувати, запобігає формалізму у засвоєнні знань, розвиває активність та самостійність як риси характеру.

При виконанні відтворюючих самостійних робіт студенти мають уважно прослухати (або розглянути), запам'ятати й відтворити певний обсяг інформації. Такі роботи дозволяють опанувати навчальний матеріал, але не сприяють розвитку творчої активності виконавців. Реконструктивно-варіативні самостійні роботи забезпечують відтворення не тільки окремих функціональних характеристик знань, але й структури цих знань у цілому.

Під час виконання евристичних самостійних робіт пізнавальна діяльність студентів спрямована на розв'язування проблемної ситуації, яку створює педагог. При цьому в них формується вміння бачити навчальну проблему, самостійно

виявляти причину її виникнення, розробляти план розв'язання проблеми.

І, нарешті, при виконанні дослідницьких самостійних робіт студент навчається розкривати нові сторони досліджуваних явищ, об'єктів, подій, всебічно аналізувати завдання та висловлювати власні судження. Тут виявляються усі розумові здібності студента.

Виділяють також *індивідуальну, індивідуалізовану і колективну* самостійні роботи. При організації індивідуальної самостійної роботи студентам пропонують такі види завдань: – *фронтальні* – усі студенти отримують однакові завдання; – *групові* – кожній групі студентів пропонуються різні (не однакові за складністю) варіанти завдань; – *індивідуальні* – окремим студентам або всій групі дають різні, але однакові за складністю завдання.

При організації індивідуалізованої самостійної роботи студентам пропонують завдання з урахуванням індивідуальних відмінностей у їхніх здібностях до навчання. При колективній самостійній роботі завдання розподіляють по групах. При цьому посилюється фактор мотивації і підвищується інтелектуальна активність. Також забезпечується ефективність навчальної діяльності студентів шляхом посилення взаємоконтролю.

Низка вимог щодо організації самостійної роботи:

1. Організація самостійної роботи у всіх ланках навчального процесу, в тому числі й на етапі засвоєння нового матеріалу.

2. Вмотивованість навчального завдання (для чого, чому сприяє).

3. Чітка постановка пізнавальних задач.

4. Алгоритм, метод виконання роботи, усвідомлення студентом способів її виконання.

5. Комплексний підхід до організації самостійної роботи студентів за всіма формами аудиторної роботи.

6. Поєднання всіх рівнів (типів) самостійної роботи.

7. Забезпечення накопичення студентами фонду загальних прийомів, умінь, способів розумової праці, за допомогою яких засвоюються знання.

8. Формування активної позиції студентів, студенти – безпосередні учасники процесу пізнання.

9. Спрямованість завдань для самостійної роботи не стільки на засвоєння окремих фактів, скільки на розв'язання проблем.

10. Навчання студентів бачити і формулювати проблеми, самостійно їх вирішувати, вибірково використовуючи для цього наявні знання, уміння і навички, перевіряти здобуті результати.

11. Активізувати розумову діяльність студентів треба, надаючи їм роботу, що вимагає посиленого розумового напруження.

12. Диференціація та індивідуалізація самостійної роботи.

13. Визначення видів консультаційної допомоги (консультації – настановчі, тематичні, проблемні).

14. Визначення критеріїв оцінювання навчальних досягнень студентів.

15. Забезпечення контролю за якістю виконання (вимоги, консультації). Урізноманітнення видів і форм контролю (колоквіум, контрольні роботи, тести тощо).

16. Створення необхідного методичного матеріалу для організації самостійної роботи студентів.

Ефективність самостійної роботи студентів зумовлюється насамперед сформованістю пізнавальних мотивів; адаптивними можливостями студентів до індивідуального самостійного розвитку в умовах процесу навчання; якісною та доступною науково обґрунтованою інформаційно-методичною базою; чітким налагодженим контролем за її виконанням.

ЗАВДАННЯ ДО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (60 год.)

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Зародження та розвиток соціальної психології.	10
2	Соціальні переконання і судження.	10
3	Феномен групи з погляду соціальної психології.	10
4	Мала група в контексті соціальної психології МК.	10
5	Психологія великих соціальних груп і масових явищ.	20
	Всього	60

Тема 1. Зародження та розвиток соціальної психології (10).

Завдання:

Розглянути історію зародження і розвитку соціальної психології як науки. Визначити суміжні дисципліни та навести приклади «комбінованих» ситуацій, які можна розглядати в контексті декількох галузей знання. Проаналізувати феномен цінностей та оціночних суджень з точки зору соціальної психології. Розробити план власного дослідження на предмет взаємозв'язку статусу і тривалості життя

Література: [2, 5, 6, 7]

Тема 2 Соціальні переконання і судження (10).

Завдання:

Проаналізувати специфіку соціального сприйняття індивідів на прикладі масових явищ (вибір матеріалу для дослідження на розсуд студента). Розглянути специфіку сприйняття поведінки оточуючих через призму оціночних суджень та стереотипних уявлень про світ і місце в ньому людини. Пояснити атрибуції

здорового глузду з точки зору соціальної психології. Навести власні приклади. Навести приклади фундаментальної помилки атрибуції із власного досвіду та з досвіду конкретної малої соціальної групи.

Література: [2, 4, 5, 6, 7]

Тема 3 Феномен групи з погляду соціальної психології (20).

Завдання: Визначити соціальний контекст спілкування і міжособистісної взаємодії. Проаналізувати соціальну групу як об'єкт вивчення соціальної психології. Взяти до уваги базові процеси, притаманні кожній суспільній групі. Розглянути спільну діяльність як характеристику функціонування соціальної групи. Визначити місце і роль кожного індивіда в конкретній спільності (вибір групи на розсуд студента). Опрацювати студентську групу з точки зору соціальної психології та детально проаналізувати усі соціально-психологічні ознаки групи.

Література: [2, 4, 5, 6, 7]

Тема 4. Мала група в контексті соціальної психології МК (10).

Завдання: Законспектувати теорії Н. Гапона щодо потреб, взаємодії та стосунках у малих соціальних групах. Прослідкувати усі етапи розвитку малої соціальної групи на прикладі студентських груп, що навчаються за спеціальністю 061 «Журналістика». Проаналізувати феномен лідерства у малих соціальних групах. Написати аналітичний матеріал на тему: «Мала студентська група: специфіка взаємодії та лідерства.»

Література: [2, 4, 5, 6, 7]

Тема 5. Психологія великих соціальних груп і масових явищ.

Завдання: Проаналізувати фази існування та взаємодію у великих соціальних групах. Розглянути класифікацію великих соціальних груп. Навести приклади до кожної ланки. Визначити

психологію української нації з погляду соціальної психології на психологію етнічних груп. Навести приклади яскравого формування і вияву психології великих соціальних груп у процесі соціальних відносин і масових комунікацій.

Література: [2, 4, 5, 6, 7]

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1. За джерелом інформації: Словесні: лекція (традиційна, проблемна, лекція-прес-конференція), семінари, пояснення, розповідь, бесіда. Наочні: спостереження, ілюстрація, демонстрація. Практичні: вправи.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проєктів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

1) Методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни

ТЕСТОВІ ПИТАННЯ ДО КУРСУ:

1. Соціальну психологію можна назвати:

- а) молодією наукою;
- б) наукою, що склалася на зорі цивілізації;
- в) наукою, що робить перші кроки.

2. Сфера інтересів соціальної психології надає особливе значення проблемам:

- а) влади ситуації;
- б) влади особистості;

в) усі варіанти неправильні.

3. Соціальна психологія і психологія особистості подібні у своєму інтересі до:

- а) групи;
- б) індивіда;
- в) суспільства в цілому.

4. Наші судження про те, що роблять окремі люди і цілі народи, залежать від того, як ми пояснюємо їх:

- а) спосіб життя;
- б) манери;
- в) поведінку.

5. Теорія атрибуції аналізує те, як ми пояснюємо:

- а) маневри політиків;
- б) поведінку оточуючих;
- в) специфіку економічної ситуації.

6. Якими саме - внутрішніми або зовнішніми - причинами ми пояснюємо чиєсь поведінку, залежить від:

- а) трьох чинників;
- б) двох чинників;
- в) шести чинників.

7. Інтерпретуючи чиєсь поведінку, ми:

а) недооцінюємо вплив ситуації і переоцінюємо роль індивідуальних особливостей і установок;

б) переоцінюємо вплив ситуації і недооцінюємо роль індивідуальних особливостей і установок;

в) усі варіанти неправильні.

8. На думку теоретиків атрибуції, ми по-різному сприймаємо:

- а) власну поведінку і поведінку батьків;
- б) власну поведінку і поведінку оточуючих;
- в) усі варіанти неправильні.

9. Соціальна спільність – ...

а) сукупність індивідів, об'єднаних соціальними зв'язками і причетністю один до одного за певною ознакою;

- б) передбачає спілкування індивідів, їх духовну солідарність, взаєморозуміння;
- в) усі варіанти правильні.
10. Найчастіше об'єктом вивчення соціальної психології є:
- а) соціальна група;
- б) індивід;
- в) стосунки індивіда з оточуючими.
11. Свою нинішню форму соціальна психологія знайшла в:
- а) 1830-х рр.;
- б) 1930-х рр.;
- в) 2000-х рр..
12. Соціологів і соціальних психологів пов'язує спільний інтерес до поведінки:
- а) людей в групах;
- б) індивідів наодинці із собою;
- в) тварин в масових явищах.
13. Соціальна психологія-це...
- а) сукупність результатів, що дозволяють отримувати відповіді на запитання;
- б) сукупність стратегій, що дозволяють отримувати відповіді на запитання;
- в) сукупність результатів, скільки сукупність стратегій, що дозволяють отримувати відповіді на запитання.
14. Помилкова атрибуція найвірогідніша в ситуаціях, коли людина володіє
- а) певною владою;
- б) специфічною інформацією;
- в) можливістю самовиразитися.
15. Фріц Хайдер аналізував:
- а) «психологію здорового глузду»;
- б) «психологію атрибуції»;
- в) «психологію поведінки індивіда».
16. Додаткові свідчення на користь розумності наших соціальних суджень отримані при вивченні:
- а) аналізу інформації;

б) сприйняття інформації;

в) інтеграції інформації.

17. Авторами першого дослідження фундаментальної помилки атрибуції є:

а) Лі Росс і Фідель Кастро;

б) Берт Ходжес і Роос Вонка;

в) Едуард Джоунс і Віктор Гарріс.

18. Особливості групового впливу на індивіда у різні епохи:

а) залишалася незмінною;

б) поступово змінювалася;

в) кардинально змінювалася.

19. У сучасному суспільстві общинні зв'язки суттєво:

а) послаблені;

б) зміцнені;

в) забуті.

20. Соціальна група – ...

а) сукупність індивідів, об'єднаних соціальними зв'язками і причетністю один до одного за певною ознакою;

б) відносно стійка сукупність людей, пов'язаних між собою спільними цінностями, цілями, системою взаємин, взаємовпливів і включених до типових форм діяльності.;

в) усі варіанти правильні.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Андреева Г.М. Соціальна психологія. Навч. Посібник. - М.: Аспект-Пресс, 2008. – 507 с.

2. Ішмуратов А.Т. Конфлікт і згода: Основи когнітивної теорії конфліктів. К.: Наукова думка. 1996. – С.67-69.

3. Коваленко А.Б., Корнев М.Н.. Соціальна психологія. – К., 2006.

4. Козляковський П.А. Соціальна психологія: Курс лекцій. Практикум. Хрестоматія .– Миколаїв: Вид. держ. ун-т, 2005. – 424 с.
5. Коннор Деніэль. Агрессия и антисоциальное поведение у детей и подростков. – СПб.: Пройм Еврознак; М.: Олма-Пресс, 2004.– С.44-54.
6. Корнев М.Н., Коваленко А.Б. Соціальна психологія: Підручник. – К.: Либідь, 2008. – 301 с.
7. Кричевский Р.Л. Психологія малої групи: теоретичний і прикладний аспекти. – М.: Аспект-Пресс, 2012. – 485 с.
8. Лебон Г. Психология масс. – Мн.: Харвест, М.: АСТ, 2000. – С.10–15.
9. Москаленко В.В. Соціальна психологія: Підручник. – Київ: Центр навчальної літератури, 2005. – 624с.
10. Основи соціальної психології: Навчальний посібник / О.А.Донченко, Н.В., Хазратова та ін. За ред. М.М.Слюсаревського. К. – Міленіум.: 2008 р.
11. Орбан-Лембрик Л.Е. Соціальна психологія: Навчальний посібник. – К.: Академвидав, 2010. - 649 с.
12. Почепцов Г.Г. Соціальний інжиніринг: соціо- і психотехніки управління великими масами людей. // Г.Г. Почепцов // К. – Альтерпрес.: 2010 р.
13. Романенко Ю.В. Сучасні психотехнології. Навч. Посібник. // Ю.В. Романенко // К. – ДУІКТ.: 2008 р.
14. Русинка І.І. Психологія: Навчальний посібник. – К.: Знання, 2009. – 512 с.
15. Koshmanova, T. S. & Hapon, N. P. Exploratory study of changing ethnic stereotypes of Ukrainian teacher candidates // Journal of Peace Education, Washington, 4 (1), 2007, – P.75-95.

Додаткова

16. Арбузова Е. Н. Практикум по психологи общения – СПб.: Речь, 2008. – 248 с.
17. Богданов Е.Н., Зазыкин В.Г. Психология личности в конфликте: Учебное пособие. – СПб.: Питер, 2004. – 527 с.

18. Батаршев А.В. Психология индивидуальных различий: От темперамента к характеру и типологии личности. – М.: Аспект-Пресс, 2008. – 375 с.
19. Вассиян Ю. Одиниця й суспільність (суспільно-філософські нариси).– Торонто: Золоті ворота, 1957. – 91 с.
20. Гапон Н. Гендер. Ідентичність. Суб'єктивність: філософські дискусії другої половини ХХ сторіччя. Монографія. – Львів: Видавн. центр ЛНУ імені Івана Франка, 2009. – С.345-358 с.
21. Гапон Н. Соціальна психологія. Навчальний посібник. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – С.184-189.
22. Джонсон Д. Соціальна психологія. Тренінг міжособистісного спілкування. – К.: Академія, 2003. – 288 с.
23. Основи соціальної психології навч. посіб. / Акад. пед. наук України, Ін-т соц. та політичної психології. - К. : Міленіум, 2008.
24. Парыгин Б. Д. Социальная психология. Истоки и перспективы. – СПб : СПбГУП, 2010. – 479 с.
25. Психологічна енциклопедія / Авт.-упоряд. О.М. Степанов. – К.: „Академвидав”, 2006. – 855 с.
26. Солсо Р. Когнитивная психология. – СПб.: Питер, 2006.
27. Циба В. Т. Системна соціальна психологія: Навч. посібник. – К.: Либідь, 2006. – 461 с.
28. Цимбалюк І.М. Психологія спілкування: Навч. посібник – К.: Основи, 2007. – 390 с.
29. Філоненко М. М. Психологія спілкування. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 383 с.

Навчальне видання

**Методичні рекомендації
щодо організації самостійної роботи
студентів над дисципліною**

«Психологія та соціологія МК»

для студентів спеціальності «Журналістика»

денної та заочної форми навчання

Відповідальний за випуск В.В. Золяк
Редактор М. Я Вишневський
Комп'ютерне верстання М. Я Вишневський

Підписано до друку 02.07.2019, поз.

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 1,63. Обл.-вид. арк.
1,93. Тираж 20 пр. Зам. No .

Собівартість видання грн к.

Видавець і виготовлювач
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»,
вул. С. Дем'янчука, 4, м. Рівне, 33027
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК No 3062 від
17.12.2008.